Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

maledicta contemnere. Hic vt narrat Valerius li.
6. cu sacrificaret dis coronam hinc in capite mar-
te e diuis filios in plio peryisse cognouit, nec id
alii deos dimittendi putauit. Et tunc coronam
deponere cotendere fiuit, pcutatq; quo ma modo filius
cadisse, vt audiuit fortissime pugnate meruisse
qam capita reposuit, mumia quibus sacrificabat te-
status, maorem se & vtute filij voluptatem, qua
eo morte sensisse amaritudinem. Hipot ac xeno-
phon annis .lxxxviij. et obyt in chorinto. Plaut
aut tpe Lyci regis perstrum

Anaxagoras phius socratis discipulus i mgie dro:
yemis fuit atq; athenis claruit hic ut aut
Gellius li. 2. cap Iouinianu Qu cum esset
rethoricam audiuisse a socrate ac docuisse. dixit
discipulis suis Abite in agrum vobis quite, ego ei
iam reperu. statimq; venditis que habebat pu-
blice distributis. nichil sibi plus qua palliolum
reliquit. Quod dicenti maledixit tibi ille aut
non mihi detraxit si illi qui me sc qd hic dicat
agnosciet. Alteri dicenti. homines de te mala loqu
aut stipiorus e vstis psone hi pati miseriois fuce
huius hec sma fuit. Instie e mlta doce til dicet
et q sacis est restire. Hic vt aut Aulus li. 6.
de cuitate dei summu bonu posuit esse virtutem.

Alcibiades phius athenensis socratis dis-
cipulus fuit. Hic vt refert Valerius. se
cu bin putaret qr ridiculiz diues i pulcher
i eloqueus erat. socrates cu eo disputauit et de-
monstrauit qm miser esset qm stultus esset. i tm